Dosarul nr. 3-2924/2023
2-23144358-12-3-10102023

H O T Ă R Î R E
În numele Legii

01.04.2025 mun. Chişinău

Judecătoria Chișinău (sediul Rîşcani)
Instanța compusă din :
Preşedintele şedinţei, judecător specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ Igor Barbacaru
Grefier Versavia Șumilin

examinând în ședință publică, acțiunea de contencios administrativ, înaintată de către SRL „Fabrica de materiale de construcție” împotriva Agenției Naționale Transport Auto, cu privire anularea actului administrativ, încasarea cheltuielilor de judecată,

a c o n s t a t a t :

La 10.10.2023, SRL „Fabrica de materiale de construcție” a depus cerere de chemare în judecată împotriva Agenției Naționale Transport Auto, solicitînd :

- Anularea integrală a Procesul-verbal privind controlul sarcinii pe osie nr. 300073 din 23.08.2023 emis de către membrii echipei de control Rotari Adrian şi Cebotari Serghei, din cadrul Agenţiei Naţionale Transport Auto;
- Anularea deciziei Agenţiei Naţionale Transport Auto nr. 02/1-1-5385 din 11.09.2023 emisă în urma examinării cererii prealabile.

În motivarea acțiunii, reclamanta a invocat următoarele : la 23.08.2023, mijlocul de transport marca „VOLVO”, de model FH 42, cu n/î *****, condus de către cet. Popa Boris, a fost oprit de către colaboratorii Agenţiei Naţionale Transport Auto pentru efectuarea controlului sarcinii pe osie a mijlocului de transport respectiv.

Procedura controlului sarcinii pe osie a mijlocului de transport marca „VOLVO”, de model FH 42, cu n/î *****, a fost efectuată la punctul de verificare a sarcinii pe osie şi greutăţii totale TR R-13 km 0 Bălţi - Floreşti.

În cadrul controlului efectuat asupra mijlocului de transport, membrii echipei de control au stabilit că mijlocul de transport a parcurs distanţa de 74.00 km de la punctul de încărcare până la locul opririi de serviciu, pe un drum de categoria „RGL”.

În rezultatul efectuării operaţiunii de cântărire a mijlocului de transport pe fiecare axă, s-a constatat că masa reală totală a ansamblului de vehicole este de 39660 kg, ceea ce corespunde criteriilor stabilite de Anexa nr. 2 la Legea drumurilor nr. 509 din 22.06.1995, care stabileşte masa şi dimensiunile maxime admise ale vehiculelor în circulaţie pe drumurile publice.

Potrivit prevederilor anexei nr. 2 la Legea drumurilor nr. 509 din 22.06.1995, pct. 2.2.2 lit. a), masa totală maximă admisă a vehiculului articulat cu cinci sau şase axe dintre care autovehicul cu două axe

cuplat cu semiremorcă având trei axe, pentru drumurile de categoria RGL este de 40 000 kg.

Însă, în rezultatul efectuării operaţiunii de cântărire a mijlocului de transport pe fiecare axă, s-a constatat că sarcina pe axa simplă nemotoare este de 6440 kg, pe axa simplă motoare este de 9220 kg şi pe axa triplă a semiremorcii se exercită o sarcină de 24000 kg. Reieşind din normele stabilite prin Legea drumurilor nr. 509 din 22.06.1995, luând în considerare erorile tolerate de 0,200 tone (în continuare tn.) şi 0,350 tn,, s-a constatat o deviere de 0,02 tn. pe axa simplă motoare şi 3, 55 tn. pe axa triplă a semiremorcii.

În rezultatul celor constatate, de către membrii echipei de control Rotari Adrian şi Cebotari Serghei, a fost întocmit Procesul-verbal privind controlul sarcinii pe osie nr. 300073 din 23.08.2023, potrivit căruia, în urma controlului s-a constatat ca la efectuarea transportului au fost încălcate prevederile legii drumurilor nr. 509 din 22.06.1995 şi Regulamentul cu privire la autorizarea, controlul şi efectuarea pe drumurile publice a transporturilor cu greutăţi şi/sau gabarite ce depăşesc limitele admise, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 326 din 18.05.2022, fără a fi indicată concret norma juridică încălcată de către petiţionar.

Astfel, prin procesul-verbal privind controlul sarcinii pe osie nr. 300073 din 23.08.2023, în temeiul art. 351 alin. (4), capitolul 4, titlul IX din Codul fiscal nr. 1163-XIII din 24.04.1997, a fost aplicată reclamantului taxă dublă, stabilită în anexa nr. 3 la titlul menţionat, care constituie suma de 1625,04 MDL, spre achitare.

Reieşind din netemeinicia şi ilegalitatea actului emis, la data de 26.08.2023, reclamantul a depus în adresa ANTA o cerere prealabilă prin care a solicitat anularea integrală a procesul-verbal privind controlul sarcinii pe osie nr. 300073 din 23 august 2023, emis de către membrii echipei de control Rotari Adrian şi Cebotari Serghei, din cadrul Agenţiei Naţionale Transport Auto şi suspendarea executării actului administrativ Procesul-verbal privind controlul sarcinii pe osie nr. 300073 din 23 august 2023.

La data de 18.09.2023, reclamantul a recepţionat de la ANTA Decizia nr. 02/1-1-5385 din 11.09.2023, prin care a fost respinsă în tot cererea prealabilă privind anularea procesului-verbal privind controlul sarcinii pe osie nr. 300073 din 23.08.2023, fără a se expune însă asupra solicitării de suspendare a executării actului administrativ, decizia fiind remisă către Ministerul Infrastructurii şi Dezvoltării Regionale, pentru luarea deciziei definitive.

Până la data de 06.10.2023, reclamantul nu a recepţionat de la Ministerul Infrastructurii şi Dezvoltării Regionale nici o decizie în privinţa cererii prealabile din 26.08.2023.

Procesul - Verbal privind controlul sarcinii pe osie nr. 300073 din 23.08.2023 şi Decizia ANTA nr. 02/1-1-5385 din 11.09.2023 sunt neîntemeiate, ilegale şi pasibile de anulare.

Netemeinicia şi ilegalitatea actului administrativ defavorabil nr. 300073 din 23.08.2023.

În primul rând, în conţinutul procesului-verbal privind controlul sarcinii pe osie lipsesc explicaţiile şi semnătura şoferului care conducea mijlocul de transport la momentul efectuării controlului, precum şi menţiunea dacă şoferul a fost prezent la întocmirea procesului - verbal şi dacă a refuzat sau nu prezentarea explicaţiilor şi de a semna procesul-verbal, fapt ce contravine prevederilor art. 28 alin. (2) lit. k) al Legii nr. 131 din 08.06.2012, conform cărora, procesul-verbal de control este documentul prin care se confirmă faptul desfăşurării controlului şi în care se conţine toată informaţia cu privire la controlul desfăşurat, la procedurile aplicate şi constatările în urma acestuia, prescripţiile şi recomandările înaintate în baza constatărilor, măsurile restrictive aplicate şi sancţiunile stabilite în urma controlului. Procesul-verbal de control este alcătuit din partea constatatoare, partea prescriptivă şi partea sancţionatori şi

conţine în mod obligatoriu: explicaţiile în scris ale persoanei supuse controlului şi/sau ale angajaţilor acesteia.

Aşadar, procesul-verbal nr. 300073 din 23.08.2023 privind controlul sarcinii pe osie, întocmit în privinţa SRL „Fabrica de materiale de construcție" a fost emis în lipsa reprezentantului persoanei supuse controlului, în eludarea prevederilor art, 24 alin. (2) lit. c) al Legii privind controlul de stat asupra activităţii de întreprinzător, unde se menţionează că, în procesul efectuării controlului, inspectorul nu este în drept : să efectueze, în cazul controlului inopinat, controale în lipsa reprezentanţilor persoanei supuse controlului, dacă există temeiuri de a considera că absenţa acestora este nejustificată. Or, inspectorul la întocmirea procesului-verbal nu a constatat absenţa nejustificată a reprezentantului SRL „Fabrica de materiale de construcție" şi nu a consemnat acest fapt în actul contestat.

În practica judiciară naţională, asemenea circumstanţe au dus la anularea procesului-verbal privind controlul sarcinii pe osie, cum s-a întâmplat în cauza SRL „NTF Internaţional" împotriva ANTA nr. 3-2335/21, în care prin hotărârea Judecătoriei Chişinău (sediul Rîşcani) din 17 mai 2022, a fost anulat procesul - verbal nr. 800600 din 03 iunie 2021 privind controlul sarcinii pe osie emis de ANTA şi decizia nr. 02-1-1-7252 din 23 iulie 2021 emisă la soluţionarea cererii prealabile.

La pag. 10 din hotărârea Judecătoriei Chişinău (sediul Rîşcani) din 17 mai 2022, emisă în cauza de contencios administrativ nr. 3-2335/21, instanţa de judecată a constatat că *„procesul- verbal nr. 800600 din 03.06.2021 privind controlul sarcinii pe osie, nu este semnat nici de şofer, nici de administratorul SRL „NTFInternaţional" sau un reprezentant împuternicit în acest sens, iar refuzul persoanei supuse controlului de a oferi careva explicaţii, nu este consemnat în procesul-verbal de control şi nu este semnat de cel puţin 2 martori, ceea ce contravine prescrierilor art. 26 alin. (4) al Legii privind controlul de stat asupra activităţii de întreprinzător nr. 131/2012, care prevăd că, orice constatare a unui fapt, care ulterior nu poate fi probat sau care împiedică efectuarea controlului (lipsa persoanei la adresa indicată, îngrădirea accesului, refuzul de a prezenta documentaţia solicitată etc.), stabilit de inspectori în procesul efectuării controlului, va fi consemnat în procesul-verbal de control, semnat de inspectori şi de reprezentantul persoanei supuse controlului sau, în caz de refuz ori de imposibilitate a prezenţei acestuia, de cel puţin 2 martori".*

Prin Decizia Curţii de Apel Chişinău din 14 decembrie 2022, emisă în cauza nr. 3a-1464/22, a fost menţinută hotărârea Judecătoriei Chişinău (sediul Rîşcani) din 17 mai 2022, emisă în cauza de contencios administrativ nr. 3-2335/21, iar prin încheierea Curţii Supreme de Justiţie din 12 iulie 2023, emisă în cauza nr. 3ra-99/23, au fost declarate inadmisibile recursurile depuse de către ANTA şi Ministerul Infrastructurii şi Dezvoltării Regionale a RM.

Întocmirea procesului-verbal privind controlul sarcinii pe osie, în lipsa reprezentantului societăţii şi fără semnătura şoferului autovehicolului a dus la anularea procesului-verbal privind controlul sarcinii pe osie şi în cauza de contencios administrativ *****către Agenţia Naţională Transport Auto, nr. 3-1511/21.

De asemenea, potrivit prevederilor art. 28 alin. (2) lit. h) al Legii nr. 131 din 08 iunie 2012 privind controlul de stat asupra activităţii de întreprinzător, procesul-verbal de control conţine în mod obligatoriu, printre altele, referinţa expresă la prevederile actelor legislative şi normative pe care le-a încălcat persoana supusă controlului.

Potrivit procesului-verbal privind controlul sarcinii pe osie nr. 300073 din 23.08.2023, taxa dublă în mărime de 1625,04 MDL, a fost aplicată ca rezultat al încălcării prevederilor Legii drumurilor nr. 509 din 22.06.1995 şi Regulamentul cu privire la autorizarea, controlul şi efectuarea pe drumurile publice a transporturilor cu greutăţi şi/sau gabarite ce depăşesc limitele admise, aprobat prin Hotărârea Guvernului

nr. 326 din 18.05.2022, fără însă a fi indicată expres norma juridică încălcată de către petiţionar, aceasta relevând un caracter superficial al acestui proces-verbal ce duce la încălcarea principiului clarităţii.

Potrivit pct. 6 al Procesului-verbal privind controlul sarcinii pe osie nr. 300073 din 23.08.2023, distanța parcursă de către autocamion pe drumurile publice a fost de 74 km, însă, nu este clar în temeiul căror date a fost stabilită distanţa respectivă şi care sunt probele care confirmă distanţa parcursă de 74 km şi care anume a fost itinerarul deplasării mijlocului de transport.

Aşa cum stabileşte Anexa nr. 3 la Titlul IX din Codul Fiscal, cuantumul taxei duble este direct proporţional cu kilometrajul parcurs, de aceea exactitatea distanţei parcurse este esenţială, iar lipsa unui act confirmativ în acest sens este de natură să atragă nulitatea procesului-verbal privind controlul sarcinii pe osie. Or, autoritatea publică nu este în drept să stabilească o taxă, în lipsa unui mecanism clar, transparent de calcul a acesteia.

În acest sens, art. 6 alin. (8) lit. b) al Titlului I din Codul Fiscal, stabileşte ca principiu de bază al impozitelor şi taxelor - certitudinea impunerii - existenţa de norme juridice clare, care exclud interpretările arbitrare, claritate şi precizie a termenelor, modalităţilor şi sumelor de plată pentru fiecare contribuabil.

Studiind conţinutul procesul-verbal nr. 300073 din 23.08.2023 privind controlul sarcinii pe osie, prin care a fost stabilită aplicarea taxei duble, care constituie 1625,04 MDL, se constată că acesta este unul neargumentat şi ilegal, fiind unul lipsit de probe.

Descrierea circumstanţelor de fapt în conţinutul procesului-verbal lipseşte totalmente, probele care au stat la baza concluziei de aplicare a taxei duble de asemenea lipsesc. În această ordine de idei, în actele emise, nu se regăseşte nici o referire privitor la dreptul petiţionarului de contestare a actului dat, termenul de contestare şi organul în adresa căruia se contestă procesul- verbal respectiv.

Mai mult ca atât, potrivit prevederilor art. 62^2alin. (1) din CTR al RM, „Agenţii economici ale căror bunuri divizibile sînt distribuite (furnizori de bunuri divizibile) prin reţeaua de drumuri publice cu vehicule rutiere a căror masă totală este egală cu sau mai mare de 12 tone au următoarele obligaţii :

a) să aibă în dotare, la punctele de încărcare, instalaţii de cîntărire a bunurilor divizibile şi/sau a vehiculelor rutiere utilizate pentru transportul acestor bunuri;

b) să emită tichet de cîntar, ştampilat şi semnat, pentru fiecare vehicul rutier utilizat pentru transportul bunurilor divizibile ce pleacă din punctele proprii de încărcare;

c) să ţină evidenţa tichetelor de cîntar şi a documentelor contabile privind bunurile divizibile livrate;

d) să încarce vehiculele rutiere utilizate pentru transportul bunurilor divizibile astfel încît masa totală a vehiculului să nu depăşească masa totală maximă admisă corespunzătoare sectorului de drum public la care este amenajat accesul de la punctul de încărcare;

e) să asigure condiţii pentru curăţarea roţilor vehiculelor rutiere înainte de intrarea acestora pe drumul public;

f) să nu permită părăsirea punctului de încărcare şi accesul la drumul public al vehiculelor rutiere din care se scurg bunuri divizibile sau reziduuri rezultate din exploatarea acestora”.

De asemenea, la alin. (2) al aceluiaşi articol din CTR al RM, la lit. a) şi b) este stabilit că „beneficiarii care recepţionează bunuri divizibile distribuite prin reţeaua de drumuri publice cu vehicule rutiere a căror masă totală este egală cu sau mai mare de 12 tone au obligaţia :

a) să nu permită intrarea în punctul de descărcare a vehiculelor utilizate pentru transportul bunurilor divizibile fără *tichet de cîntar* eliberat de furnizor sau cu depăşiri ale masei totale maxime admise corespunzătoare sectorului de drum public la care este amenajat accesul spre punctul de descărcare, după

caz, sau a vehiculelor rutiere faţă de care a fost aplicată măsura de suspendare a dreptului de utilizare;

b) să prezinte reprezentanţilor organelor de control evidenţa *tichetelor de cîntar* eliberate de furnizor pentru bunurile divizibile recepţionate, precum şi dovada corespunderii acesteia cu evidenţele contabile privind bunurile divizibile recepţionate.

Potrivit alin. (3) al art. 62^2 din CTR al RM, „În cazul efectuării transportului rutier de bunuri divizibile cu vehicule rutiere a căror masă totală este egală cu sau mai mare de 12 tone, conducătorul auto are următoarele obligaţii :

a) să deţină la bordul vehiculului şi să prezinte reprezentanţilor organelor de control *tichetul de cîntar;*

b) să nu conducă vehicule care transportă bunuri divizibile neacoperite cu prelată sau din care se scurg bunuri divizibi le ori reziduuri rezultate din exploatarea acestora.

Astfel, reieşind din prevederile normelor art. 62^2 din CTR al RM, *agentul economic ale cărui bunuri divizibile sînt distribuite prin reţeaua de drumuri publice cu vehicule rutiere nu are obligaţia de a cântări sarcina pe osie a mijlocului de transport.*

Mai mult ca atât, din interpretarea normelor juridice ale art. 62^2 din CTR al RM, agentul economic ale cărui bunuri divizibile sînt distribuite prin reţeaua de drumuri publice cu vehicule rutiere a căror masă totală este egală cu sau mai mare de 12 tone, beneficiarii care recepţionează bunuri divizibile distribuite prin reţeaua de drumuri publice cu vehicule rutiere a căror masă totală este egală cu sau mai mare de 12 tone cât şi conducătorul auto, în cazul efectuării transportului rutier de bunuri divizibile cu vehicule rutiere a căror masă totală este egală cu sau mai mare de 12 tone, sunt obligaţi să emită, recepţioneze şi să deţină respectiv la bordul vehiculului, *tichet de cântar eliberat doar în rezultatul cântăririi masei totale a mijlocului de transport.*

În temeiul acestor obligaţii legale, agentul economic al cărui bunuri divizibile au fost transportate S.C. „FABRICA DE MATERIALE DE CONSTRUCŢIE” S.R.L. nu a avut obligaţia de a cântări sarcina pe osie a mijlocului de transport „VOLVO”, de model FH 42, cu n/î *****, încărcat şi a semiremorcii de marca SCHMITZ cu n/î S092HS.

Agentul economic era obligat conform prevederilor legale şi a efectuat doar procedura de cântărire a masei totale a mijlocului de transport încărcat, în conformitate cu prevederile Codului Transporturilor Rutiere al Republicii Moldova, cu eliberarea conducătorului auto a tichetului de cântărire şi nu a tichetului de cântărire a sarcinii pe osie, obligaţie care nu i se impută agentului economic.

Astfel, o dată ce în rezultatul cântăririi mijlocului de transport încărcat, s-a stabilit că masa totală a acestuia este de 39660 kg, greutate ce corespunde masei maxime autorizate a autocamionului de model „VOLVO”, de model FH 42, stabilite în certificatul de înmatriculare a acestuia cât şi în actele tehnice emise de către producător, tichetul de cântar a fost prezent la bordul mijlocului de transport, nimeni nu poate fi acuzat de faptul depăşirii masei mijlocului de transport.

Totodată, masa totală a mijlocului de transport de 39660 kg, a corespuns limitelor masei maxime stabilite în anexa nr. 2 din legea drumurilor nr. 509 din 22.06.1995, pentru categoria de drumuri RGL de 40 000 kg.

În aceste condiţii, nu se poate vorbi despre un transport de mărfuri cu masă totală depăşită.

Reieşind din circumstanţele de fapt şi de drept relatate *supra*, aplicarea petiţionarului S.C. „FABRICA DE MATERIALE DE CONSTRUCŢIE” S.R.L. a unei taxe duble pentru folosirea drumurilor, în mărime de 1625,04 MDL, este neîntemeiată.

Netemeinicia şi ilegalitatea deciziei ANTA nr. 02/1-1-5385 din 11.09.2023.

Concluziile Agenţiei Naţionale Transport Auto ce au stat la baza respingerii cererii prealabile, au un caracter declarativ şi sunt superficiale, ori, de către Agenţie nu au fost elucidate toate circumstanţele importante speţei şi nu s-a dat răspuns la toate argumentele expuse de către reclamant.

În cererea prealabilă, reclamantul a solicitat suspendarea executării actului administrativ până la soluţionarea cererii prealabile. Conform prevederii art. 172 alin. (3) din Codul administrativ al RM, decizia cu privire la suspendarea executării se ia în termen de 5 zile lucrătoare din momentul înregistrării, daca legea nu prevede altfel. ANTA nici nu a emis o decizie separată în privinţa suspendării solicitate şi nici în Decizia nr. 02/1-1-5385 din 11.09.2023 nu s-a expus în privinţa solicitării de suspendare a executării.

De asemenea, în conţinutul deciziei ANTA nr. 02/1-1-5385 din 11.09.2023, autoritatea publică nu s-a expus în privinţa lipsei în actul de control a referinţei exprese la prevederile actelor legislative şi normative pe care le-a încălcat persoana supusă controlului şi în privinţa argumentului potrivit căruia reclamantul nu trebuia să verifice la punctul de încărcare sarcina pe osii.

În cazul în care administraţia se abţine de a da un răspuns special şi explicit la cele mai importante întrebări, fără a acorda părţii, care a formulat acţiunea, posibilitatea de a şti dacă acest mijloc de apărare a fost neglijat sau respins, acest fapt se va considera o încălcare a dreptului la un proces echitabil (speţa *Hiro Baîani* c. *Spaniei*, hotărârea din 9 decembrie 1994). Actul administrativ trebuie să corespundă tuturor normelor de drept, să fie clar, înţeles de părţile implicate în litigiu şi să răspundă în mod sigur şi expres Ia toate cererile şi obiecţiile formulate de către părţi, ceea ce în decizia ANTA nr. 02/1-1-5385 din 11.09.2023, lipseşte.

Motive de drept pentru admiterea prezentei cereri.

În conformitate cu prevederile pct. 94 din Regulamentul cu privire Ia autorizarea, controlul şi efectuarea pe drumurile publice a transporturilor cu greutăţi şi/sau gabarite ce depăşesc limitele admise, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 326 din 18.05.2022, „Orice persoană care se consideră vătămată într-un drept al său, recunoscut de lege, este în drept să conteste acţiunile sau inacţiunile Agenţiei, în totalitate sau în parte, prin prisma prevederilor Codului administrativ al Republicii Moldova nr. 116/2018".

Procesul-verbal privind controlul sarcinii pe osie nr. 300073 din 23.08.2023, este un act administrativ individual defavorabil pentru reclamant, ţinând cont că impune obligaţii pecuniare în sarcina ultimului, cu care acesta nu este de accord.

Invocînd prevederile pct. 94 din Regulamentul cu privire la autorizarea, controlul şi efectuarea pe drumurile publice a transporturilor cu greutăţi şi/sau gabarite ce depăşesc limitele admise, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 326 din 18.05.2022, art. 17, art. 189 alin. (1), art. 206 alin. (1) lit. a), 209 alin. (2), 211-212, art. 224 alin. (1) lit. a) din CA al RM, art. 62^2alin. (1), (2), (3) din CTR al RM, art. 6 § 1 CEDO, solicit admiterea acțiunii.

Pîrîtul – Agenția Națională Transport Auto, la 02.02.2024, prin intermediul cancelariei Judecătoriei Chișinău (sediul Rîșcani) a înaintat referință pe marginea acțiunii, prin care a solicitat respingerea acțiunii ca fiind neîntemeiată (f.d.49-51).

În ședința de judecată de examinare și soluționare în fond a acțiunii, reprezentantul reclamantei SRL „Fabrica de materiale de construcție" - avocatul Marian Nicolae, a solicitat admiterea acțiunii, anularea actelor administrative.

Reprezentantul pîrîtului – ANTA, în ședința de judecată de examinare şi soluţionare în fond a acțiunii, nu s-a prezentat, instanța, în temeiul art.218 lit. d) Cod Administrativ, a dispus soluționarea acțiunii în lipsă.

Examinînd cererea de chemare în judecată, audiind explicaţiile părţii prezente, cercetînd probele anexate la dosar în ansamblu şi interconexiunea lor, studiind normele legii aplicabile, instanţa de judecată conchide că acţiunea reclamantului urmează a fi admisă, din următoarele considerente.

În privința admisibilității acțiunii în contenciosul administrativ instanța de judecată reține următoarele.

În condițiile speței, procesul-verbal privind controlul sarcinii pe osie nr.300073 din 23.08.2023, precum și decizia adoptată în procedura prealabilă exprimată prin scrisoarea nr.02/1-1-5385 din 11.09.2023, constituie în sine acte administrative individuale defavorabile pentru SRL „Fabrica de materiale de construcție", pasibile controlului judecătoresc în ordinea contenciosului administrativ.

Or, conform art. 10 alin. (1) Cod Administrativ, actul administrativ individual este orice dispoziţie, decizie sau altă măsură oficială întreprinsă de autoritatea publică pentru reglementarea unui caz individual în domeniul dreptului public, cu scopul de a produce nemijlocit efecte juridice, prin naşterea, modificarea sau stingerea raporturilor juridice de drept public.

Art. 11 alin. (1) lit. a) Cod Administrativ prevede că, actul administrativ individual defavorabil este actul care impune destinatarilor lor obligaţii, sancţiuni, sarcini sau afectează drepturile/interesele legitime ale persoanelor ori care resping, în tot sau în parte, acordarea avantajului solicitat.

Conform art. 17 Cod Administrativ, drept vătămat este orice drept sau libertate stabilit/stabilită de lege căruia/căreia i se aduce atingere prin activitate administrativă.

Cu referire la procedura prealabilă, instanța remarcă că, aceasta a fost respectată de către reclamant prin depunerea cererii prealabile la 25.08.2023 (f.d.12-15).

În privința termenului de contestare a actelor evidențiate supra, instanța corelînd momentul emiterii actelor administrative, cu momentul înaintării acțiunii în judecată – 10.10.2023, atestă întrunirea termenilor legali de valorificare a acțiunii.

Din conținutul acțiunii, prin prisma cadrului legal citat, rezultă că, SRL „Fabrica de materiale de construcție", revendică un drept subiectiv vătămat şi repercusiunile negative generate de actele administrative individuale defavorabile contestate.

În urma analizei actelor administrative contestate, precum și a contextului solicitărilor formulate de reclamant, instanța constată că acțiunea dedusă judecații este o acțiune în contestare, conform prevederilor art. 206 Cod Administrativ.

Totodată, ținând cont de localizarea sediului autorității publice care a desfășurat activitatea administrativă contestată, în virtutea art. 191 alin. (1) și art. 196 Cod Administrativ se constată competența materială și teritorială a Judecătoriei Chișinău (sediul Râșcani) în examinarea acțiunii de contencios administrativ dedusă judecății.

Prin urmare, instanța consideră că motive de inadmisibilitate în conformitate cu prevederile art. 207 alin. (2) Cod Administrativ, nu se regăsesc.

În privința temeiniciei acțiunii în contenciosul administrativ instanța de judecată reține următoarele.

Conform art. 20 alin. (1) Cod Administrativ, dacă printr-o activitate administrativă se încalcă un drept legitim sau o libertate stabilită prin lege, acest drept poate fi revendicat printr-o acțiune în

contencios administrativ, cu privire la care decid instanțele de judecată competente pentru examinarea procedurii de contencios administrativ, conform prezentului cod.

Conform art. 189 alin. (1) Cod Administrativ, orice persoană care revendică încălcarea unui drept al său prin activitatea administrativă a unei autorități publice poate înainta o acțiune în contencios administrativ.

În conformitate cu prevederile art. 224 alin. (1) lit. a) Cod administrativ, examinând acțiunea în contencios administrativ în fond, instanța de judecată adoptă una dintre următoarele hotărâri: a) în baza unei acțiuni în contestare, anulează în tot sau în parte actul administrativ individual, precum și o eventuală decizie de soluționare a cererii prealabile, dacă acestea sînt ilegale și prin ele reclamantul este vătămat în drepturile sale.

În vederea exercitării atribuției de verificare a legalității actelor administrative contestate, instanța de judecată, în temeiul principiului cercetării stării de fapt din oficiu, urmează să supună verificării aspectele legalității formale și materiale ale actului administrativ individual defavorabil.

Materialele cauzei denotă următoarele : la 23.08.2023, echipa de control din cadrul ANTA, pe traseul R-13 KM 0, a supus controlului mijlocul de transport marca „VOLVO”, de model FH 42, cu n/î *****, ce aparține SRL „Fabrica de materiale de construcție”, care transporta încărcătura – Agregat grosier concasat.

Tot la 23.08.2023, s-a întocmit procesul-verbal privind controlul sarcinii pe osie nr.300073, conform căruia a fost constatată încălcarea prevederilor Legii drumurilor nr.509 din 22.06.1995 și a Regulamentului cu priviere la autorizarea, controlul și efectuarea pe drumurile publice a transporturilor cu greutăți și/sau gabarite ce depășesc limitele admise, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 326 din 18.05.2022, prin depășirea sarcinii pe osia triplă cu 3,6 tone, și în conformitate cu prevederile art. 354 alin.(4) Cod Fiscal a fost aplicată taxa dublă stabilită la anexa nr.3, care constituie 1265,04 lei (f.d.10-11).

Conform tichetului de cîntar nr. 903 din 23.08.2023 ora 08.47, masa totală a mijlocului de transport marca „VOLVO”, de model FH 42, cu n/î *****, a constituit 39660 kg., iar sarcina pe osia triplă a constituit 3,6 tone (3600 kg).

La 25.08.2023, SRL „Fabrica de materiale de construcție” s-a adresat cu cerere prealabilă către Agenția Națională Transport Auto, prin care a solicitat anularea procesului verbal privind controlul sarcinii pe osie nr.300073 din 23.08.2023 (f.d. 12-15).

Prin decizia adoptată în procedură prealabilă exprimată prin scrisoarea nr.02/1-1-5385 din 11.09.2023, emisă de Agenția Națională Transport Auto, cererea prealabilă a fost respinsă, totodată s-a indicat că decizia și dosarul administrativ se remit Ministerul Infrastructurii și Dezvoltării Regionale, pentru luarea deciziei definitive (f.d. 16-17).

Prin decizia Ministerului Infrastructurii și Dezvoltării Regionale nr.21/1-5539 din 01.11.2023, a fost menținută decizia Agenției Naționale Transport Auto nr.02/1-1-5385 din 11.09.2023, prin care a fost respinsă cererea prealabilă depusă de reclamant (fila nr.1, dos.administrativ).

Nefiind de acord, la 10.10.2023, SRL „Fabrica de materiale de construcție” a depus prezenta acțiune în contencios administrativ.

Relevante speței sunt următoarele prevederi ale Regulamentului cu privire la organizarea și funcționarea Agenției Naționale Transport Auto, Anexa nr. 1 la Hotărârea Guvernului nr. 151/2022.

1. Regulamentul cu privire la organizarea și funcționarea Agenției Naționale Transport Auto (în continuare – Regulament) stabilește misiunea, domeniile de activitate, funcțiile, atribuțiile și drepturile Agenției Naționale Transport Auto (în continuare – Agenție), precum și modul de organizare și de

funcționare al acesteia.

8. Agenția realizează funcțiile stabilite în prezentul Regulament în următoarele domenii de activitate :

1) transportul rutier;

2) activitățile conexe transportului rutier.

9. Funcțiile de bază ale Agenției sunt :

1) supravegherea și controlul îndeplinirii de către operatorii de transport rutier autohtoni și străini pe teritoriul Republicii Moldova a prevederilor legislației naționale și ale acordurilor internaționale din domeniul transporturilor rutiere la care Republica Moldova este parte;

3) exercitarea controlului de stat conform domeniilor de competență din anexa la Legea nr. 131/2012 privind controlul de stat asupra activității de întreprinzător;

11. Agenția are următoarele drepturi :

5) să efectueze controale de stat, cu emiterea actelor prevăzute în legislația care reglementează controlul de stat, să emită prescripții privind înlăturarea încălcărilor depistate în urma controalelor și să aplice măsuri restrictive și sancțiuni contravenționale prevăzute în Codul contravențional al Republicii Moldova nr. 218/2008.

Anexa : Lista organelor de control și domeniile aferente acestora – pct. 8 Agenţia Naţională Transport Auto.

Codul Transporturilor Rutiere nr. 150 din 17.07.2014.

Art. 8. – (1) Autoritatea care asigură implementarea documentelor de politici publice şi strategiilor naţionale de dezvoltare în domeniul transporturilor rutiere, controlează şi supraveghează respectarea legislaţiei naţionale şi internaţionale în domeniu de către operatorii de transport rutier şi de către întreprinderile ce desfăşoară activităţi conexe transportului rutier este Agenţia Naţională Transport Auto.

Art. 147. – Agenţia este autoritatea care asigură efectuarea monitorizării şi controlului asupra îndeplinirii şi respectării reglementărilor naţionale şi internaţionale în domeniul transporturilor rutiere.

Art. 148. – (1) În sensul prezentului cod, monitorizarea şi controlul activităţii de transport rutier şi al activităţilor conexe transportului rutier se efectuează în trafic şi/sau la sediile întreprinderilor/operatorilor de transport rutier, în conformitate cu Legea privind controlul de stat asupra activităţii de întreprinzător, de către inspectorii împuterniciţi în acest scop prin decizii de control ale Agenţiei. Actele sau alte înscrisuri de documentare a controlului nu substituie procesul-verbal de control prevăzut de Legea nr. 131/2012 privind controlul de stat asupra activității de întreprinzător și se atașează la acesta.

Art. 151. – (1) Controlul privind respectarea, pe drumurile publice, a masei totale maxime admise, maselor maxime admise pe axe și/sau dimensiunilor maxime admise ale vehiculelor rutiere se efectuează de către inspectorii Agenției.

(2) Controlul privind respectarea, pe drumurile publice, a masei totale maxime admise, maselor maxime admise pe axe și/sau dimensiunilor maxime admise ale vehiculelor rutiere se realizează inclusiv prin sistemul electronic de cîntărire în mișcare.

(4) În cazul constatării depăşirii masei totale maxime admise, a maselor maxime admise pe axe și/sau a dimensiunilor maxime admise, inspectorul Agenţiei întocmeşte un proces-verbal de constatare a contravenţiei, la care anexează tichetul de cîntar cu semnătura şi ştampila sa.

Articolul 152^1. Contestarea procedurii sau a rezultatelor controlului.

Contestarea acțiunilor, a inacțiunilor și a actelor administrative emise în cadrul procedurii de control se efectuează în conformitate cu prevederile Legii nr. 131/2012 privind controlul de stat asupra activității de întreprinzător.

Legea nr. 131 din 08.06.2012 privind controlul de stat asupra activităţii de întreprinzător.

Articolul 1. Scopul, obiectul de reglementare şi domeniul de aplicare a prezentei legi.

Articolul 23. Drepturile inspectorului.

(1) În procesul efectuării controlului, inspectorul are dreptul :

e) să inspecteze mijloacele de transport doar în cazul cînd deţine informaţii că în ele se află bunuri care constituie obiectul controlului sau dacă mijloacele de transport sînt obiect al controlului în corespundere cu domeniul de control.

Articolul 28. Încheierea procedurii de control.

(1) Procedura de control se încheie prin întocmirea de către inspectori a unui proces-verbal de control, care se completează și se semnează de toți inspectorii indicați în delegația de control, la locul efectuării controlului.

(2) Procesul-verbal de control este documentul prin care se confirmă faptul desfășurării controlului și în care se conține toată informația cu privire la controlul desfășurat, la procedurile aplicate și constatările în urma acestuia, prescripțiile și recomandările înaintate în baza constatărilor, măsurile restrictive aplicate și sancțiunile stabilite în urma controlului. Procesul-verbal de control este alcătuit din partea constatatoare, partea prescriptivă și partea sancționatorie și conține în mod obligatoriu :

a) denumirea completă a organului de control, numele complet şi funcţia persoanelor care au efectuat controlul;

b) date cu privire la delegaţia de control şi temeiul efectuării controlului;

c) denumirea completă/numele persoanei supuse controlului și identificarea obiectului de control;

d) tipul controlului;

e) lista de verificare aplicată;

f) date privind toate aspectele, documentele, bunurile, încăperile, produsele, utilajele şi obiectele de altă natură care au fost supuse controlului, relevante în scopul controlului;

g) constatările şi rezultatele controlului;

h) referinţa expresă la prevederile actelor legislative şi normative pe care le-a încălcat persoana supusă controlului;

i) copiile documentelor examinate care confirmă încălcarea legii, ale altor documente întocmite în cadrul controlului;

j) date privind durata controlului;

k) explicaţiile în scris ale persoanei supuse controlului şi/sau ale angajaţilor acesteia;

l) recomandările și indicațiile pentru înlăturarea încălcărilor stabilite în partea prescriptivă, după caz;

m) prescripția de aplicare a măsurilor restrictive, după caz;

n) constatarea contravențiilor sau altor tipuri de încălcări prevăzute de lege, cu indicarea sancțiunii prevăzute de lege, după caz.

o) descrierea semnelor componenţei de infracţiune constatate în cadrul procedurii de control şi referinţa expresă la normele de drept penal vizate.

(3) Procesul-verbal de control se întocmeşte în două exemplare, iar în cazul constatării semnelor componenţei de infracţiune – în trei exemplare, se numerotează şi se semnează pe fiecare pagină de toţi

inspectorii care au efectuat controlul şi de persoana supusă controlului. În cazul în care procesul-verbal de control se întocmește în formă electronică, actul se semnează cu semnătură electronică de către toți inspectorii și de către persoana supusă controlului.

(4) Un exemplar al procesului-verbal de control se înmînează persoanei supuse controlului, cu efectuarea unei mențiuni scrise despre aceasta pe al doilea exemplar, confirmată prin semnătura persoanei ce recepționează procesul-verbal. În cazul în care persoana supusă controlului refuză să semneze și/sau să primească procesul-verbal de control, sub semnătura inspectorilor se face menţiunea respectivă. Procesul-verbal de control în format electronic care nu a fost semnat de persoana supusă controlului se transmite acesteia prin orice modalitate care permite organului de control confirmarea recepționării procesului-verbal de către persoana controlată. Comunicarea și recepționarea procesului-verbal semnat cu semnătură electronică avansată calificată la adresa electronică indicată de persoana supusă controlului se consideră comunicare la sediul acesteia.

(5) Al doilea exemplar al procesului-verbal de control se prezintă conducătorului organului de control spre examinare.

(6) Persoana supusă controlului are dreptul, în termen de 10 zile lucrătoare de la semnarea procesului-verbal de control, să prezinte dezacordul cu actul în cauză, aducînd probe suplimentare ce confirmă poziţia sa. Inspectorul examinează materialele prezentate şi, după caz, întocmește un proces-verbal de control adiţional, fără a opera rectificări în actul de bază. În procesul-verbal de control adiţional se indică procesul-verbal de bază, iar în partea constatatoare se reflectă poziţiile modificate, cu respectarea procedurii de întocmire a procesului-verbal de control, inclusiv a celei de anexare a documentelor. Dreptul de a prezenta dezacordul nu afectează şi nici nu limitează posibilitatea contestării procesului-verbal de control în modul stabilit de lege.

(7) Procesul-verbal de control intră în vigoare la data comunicării lui persoanei vizate dacă nu a fost contestat conform prezentei legi.

(8) Se interzice organului de control să facă publice constatările cuprinse în procesul-verbal de control pînă la intrarea în vigoare a acestuia.

(10) În cazul în care în procesul-verbal de control se constată o contravenție, acesta substituie procesul-verbal de constatare a contravenției, avînd regim juridic și forță juridică similare. Constatarea contravențiilor identificate în timpul efectuării controlului și aplicarea sancțiunilor, conform competenței, se vor efectua în limitele stabilite de prezenta lege și cu aplicarea cerințelor stabilite de Codul contravențional.

Articolul 31. Nulitatea rezultatelor controlului şi a sancţiunilor applicate în temeiul acestora.

(1) Rezultatele controlului se consideră nule şi nu pot servi drept temei pentru executarea prescripţiei privind înlăturarea încălcărilor şi/sau pentru aplicarea sancţiunilor respective în cazul în care controlul a fost efectuat de organul de control şi/sau de colaboratorii acestuia cu încălcarea prevederilor prezentei legi.

(2) Nulitatea rezultatelor controlului se stabilește, la cererea persoanei interesate, de către organul care a efectuat controlul sau de către instanţa de judecată.

(3) Declararea nulităţii rezultatelor controlului are ca efect nulitatea prescripţiilor emise şi sancţiunilor aplicate în temeiul rezultatelor controlului.

La ca, se atestă că, contrar prevederilor Legii nr. 131 din 08.06.2012 privind controlul de stat asupra activităţii de întreprinzător, procesul verbal nr.300073 din 23.08.2023, nu conține : referinţa expresă la prevederile actelor legislative şi normative pe care le-a încălcat persoana supusă controlului, or simpla indicare la pct. 7 din acesta a faptului că : s-a constatat că la efectuarea transportului au fost

încălcate prevederile Legii drumurilor nr.509 din 22.06.1995 și Regulamentului cu privire la efectuarea pe drumurile publice a transporturilor rutiere cu depășirea masei totale, a maselor pe axe și/sau a dimensiunilor maxime admise, aprobat prin Hotărîrea de Guvern nr.326 din 18.05.2022, atestă imposibilitatea stabilirii presupusei încălcări comise de către reclamant, autoritatea publică emitentă avînd obligația de a indica expres care anume prevedere din acestea a fost încălcată.

La fel, în cadrul examinării cauzei, s-a constatat că la procesul verbal contestat cît și dosarul administrativ, lipsesc explicaţiile în scris ale persoanei supuse controlului, adică a șoferului sau r/SRL „Fabrica de materiale de construcție", semnătura acestora, cît și dovada înmînării acestuia către persoana supusă controlului, prin urmare este de apreciat critic afirmațiile reprezentanților ANTA expuse în decizia adoptată în procedura prealabilă (f.d.16) și respectiv referință (f.d.50), care indică contrariul.

Așadar, se prezumă că, procesul-verbal nr.300073 din 23.08.2023 privind controlul sarcinii pe osie, întocmit în privința SRL „Fabrica de materiale de construcție" a fost emis în lipsa reprezentantului persoanei supuse controlului, în eludarea prevederilor art. 24 alin. (2) lit. c) al Legii privind controlul de stat asupra activității de întreprinzător, unde se menționează că, în procesul efectuării controlului, inspectorul nu este în drept : să efectueze, în cazul controlului inopinat, controale în lipsa reprezentanților persoanei supuse controlului, dacă există temeiuri de a considera că absența acestora este nejustificată. Or, inspectorul la întocmirea procesului-verbal nu a constatat absența nejustificată a reprezentantului SRL „Fabrica de materiale de construcție" și nu a consemnat acest fapt în actul contestat.

De asemenea este de menționat că, în procesul-verbal contestat de către reclamant prin prezenta acțiune, se indică foaia de parcurs nr. DAA45229856 din 23.08.2023, în baza căreia a fost stabilită distanța parcursă de 74 km, însă din conținutul procesului-verbal privind controlul sarcinii pe osie, nu este indicat în baza căror date a fost stabilită distanța respectivă și care sunt probele care confirmă distanța parcursă, și care a nume a fost itinerarul deplasării mijlocului de transport.

Or, respectivul aspect nu poate fi ignorat avînd în vedere că, Anexa nr. 3 la Titlul IX din Codul Fiscal, stabilește că cuantumul taxei duble este direct proporţional cu kilometrajul parcurs, de aceea exactitatea distanţei parcurse este esenţială la stabilirea taxei, circumstanță care nu a fost constatată de către pîrît, nefiind prezentat careva act confirmativ în acest sens. Or, autoritatea publică nu este în drept să stabilească o taxă, în lipsa unui mecanism clar, transparent de calcul a acesteia.

Mai mult, actul la care se face referire în proces-verbal, foaia de parcurs nr. DAA45229856 din 23.08.2023 (dos.administrativ), conține doar mențiunea ce se referă la kilometraj – 956001, rubrica nr.14, fără a fi indicat kilometrajul de la punctul de pornire și respectiv staționarea mijlocului de transport de către inspectorii ANTA.

Suplimentar celor enunțate, se atestă că actul contestat nu conține mențiunea referitor la modalitatea de cîntărire cît și tipul de echipament utilizat la efectuarea procedurii de cîntărire, or la dosarul administrativ, de asemenea nu este clar motivul emiterii de către ANTA atît a tichetului de cîntar nr.903 din 23.08.2023, ora 08.47, cît și a bonului de cîntărire nr.903 datat cu 23.08.2023, ora 09.23, avînd în vedere că în procesul verbal din 23.08.2023 se menționează doar despre bonul de cîntărire, rubrica nr.7.

Tot aici de reținut că noțiunea de „bon de cîntărire", nu se regăsește în careva act normativ, Codul transporturilor rutiere prevede doar noțiunea de „tichet de cîntar", iar despre careva tichet de cîntar în procesul-verbal nr.300073 din 23.08.2023 nu se menționează.

În acest context, instanța constată, precum că procesul-verbal privind controlul sarcinii pe osie nr.300073 din 23.08.2023, precum și decizia adoptată în procedura prealabilă exprimată prin scrisoarea nr.02/1-1-5385 din 11.09.2023, conțin vicii serioase atât de legalitate procedurală, cât și materială, or acesta a fost emis cu încălcarea prevederilor legale enunțate supra.

Instanța precizează că, potrivit art. 31 Cod administrativ, actele administrative individuale şi operaţiunile administrative scrise trebuie să fie motivate.

Potrivit art. 118 Cod administrativ, (1) Motivarea este operaţiunea administrativă prin care se expun considerentele care justifică emiterea unui act administrativ individual. În motivare se indică temeiurile esenţiale de drept şi de fapt pe care le-a luat în considerare autoritatea publică pentru decizia sa. Din motivarea deciziilor discreţionare trebuie să poată fi recunoscute şi punctele de vedere din care autoritatea publică a reieşit la exercitarea dreptului discreţionar. Motivarea trebuie să se refere şi la argumentele expuse în cadrul audierii. (2) Motivarea completă a unui act administrativ individual cuprinde: a) motivarea în drept – temeiul legal pentru emiterea actului administrativ, inclusiv formele procedurale obligatorii pe care se bazează actul; b) motivarea în fapt – oportunitatea emiterii actului administrativ, inclusiv modul de exercitare a dreptului discreţionar, dacă este cazul; c) în cazul actelor administrative defavorabile – o descriere succintă a procedurii administrative care a stat la baza emiterii actului: investigaţii, probe, audieri, opinii ale participanţilor contrare conţinutului final al actului etc. (3) Motivarea completă este obligatorie, este parte integrantă a actului administrativ individual şi condiţionează legalitatea acestuia.

Instanța, apreciază că autoritatea publică pîrîtă nu şi-a îndeplinit obligaţia de a motiva în fapt şi în drept actul administrativ contestat în prezenta speță.

Este de menționat că, principiul motivării impune necesitatea ca autoritatea care emite un act administrativ să arate, în mod expres, elementele de fapt şi de drept care determină adoptarea deciziei respective. Motivarea reprezintă un element esenţial pentru formarea convingerii cu privire la legalitatea şi oportunitatea actului administrativ, constituind, totodată, o garanţie a alegerii soluţiei optime de către organul de decizie.

Amploarea şi detalierea motivării depind de natura actului adoptat, iar cerinţele pe care trebuie să le îndeplinească motivarea depind de circumstanţele fiecărui caz. Aşadar, deşi motivarea reprezintă o obligaţie generală, aplicabilă oricărui act administrativ, ea face obiectul unei aprecieri in concreto, după natura acestuia şi contextul adoptării sale, prin prisma obiectivul său, care este prezentarea într-un mod clar şi neechivoc a raţionamentului instituţiei emitente a actului.

Motivarea urmăreşte o dublă finalitate: îndeplineşte, în primul rând, o funcţie de transparenţă în profitul beneficiarilor actului, care vor putea, astfel, să verifice dacă actul este sau nu întemeiat; permite, de asemenea, instanţei să realizeze controlul său jurisdicţional, deci în cele din urmă permite reconstituirea raţionamentului efectuat de autorul actului pentru a ajunge la adoptarea acestuia; desigur ea trebuie să figureze chiar în cuprinsul actului şi să fie realizată de autorul său.

În speța în cauză, emitentul actului administrativ contestat nu a motivat suficient de clar acțiunile și/sau inacțiunile reclamantului pentru care a fost sancționat; din actul administrativ contestat este imposibilă stabilirea normelor de drept încălcate.

Instanța reține că orice decizie de natură a produce efecte privind drepturile și libertățile fundamentale trebuie motivată nu doar din perspectiva competenței de a emite acel act administrativ, ci și din perspectiva posibilității persoanei și a societății de a o înțelege în esență și a avea posibilitatea de a aprecia asupra legalității și temeiniciei măsurii, respectiv asupra respectării marjei dintre puterea discreționară și arbitrariu utilizat de autoritatea publică.

Or, o eventuală acceptare a tezei potrivit căreia autoritatea publică nu trebuie să-și motiveze deciziile, echivalează cu golirea de conținut a esenței democrației, a statului de drept bazat pe principiul legalității. De altfel, și în jurisprudența CtEDO se reține că motivarea trebuie să fie adecvată actului emis și trebuie să prezinte de o manieră clară și univocă algoritmul urmat de instituția care a adoptat măsura

atacată, astfel încât să li se permită persoanelor vizate să stabilească motivarea măsurilor și, de asemenea, să permită instanțelor de judecată efectueze verificarea legalității motivelor reținute.

Mai mult, este de precizat că, o detaliere a motivelor este absolut necesară atunci când instituția emitentă dispune de o largă putere de apreciere, căci motivarea conferă actului transparență. Puterea discreționară conferită unei autorități nu poate fi privită într-un stat de drept ca o putere absolută și fără limite, căci exercitarea dreptului de apreciere prin încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale cetățenilor prevăzute de Constituție sau de lege constituie exces de putere.

Instanța remarcă că, art. 225 Cod administrativ reglementează limitele controlului judecătoresc. Astfel, potrivit normei enunțate, (1) Instanţa de judecată nu este competentă să se pronunţe asupra oportunităţii unui act administrativ. (2) Verificarea exercitării de către autoritatea publică a dreptului discreţionar se limitează la faptul dacă autoritatea publică : a) şi-a exercitat dreptul discreţionar; b) a luat în considerare toate faptele relevante; c) a respectat limitele legale ale dreptului discreţionar; d) şi-a exercitat dreptul discreţionar conform scopului acordat prin lege.

Efectivitatea controlului jurisdicțional impune ca, în cadrul controlului legalității motivelor pe care se întemeiază un act administrativ individual defavorabil, instanța trebuie să se asigure că acesta se bazează pe o bază facturală suficient de solidă. Aceasta presupune, verificarea faptelor invocate în expunerea de motive a actului, astfel încât controlul jurisdicțional să nu se limiteze la aprecierea verosimilității abstracte a motivelor invocate, ci să privească aspectul dacă respectivele motive – sau cel puțin unul dintre ele, considerat suficient în sine pentru susținerea deciziei în cauză – sunt întemeiate.

Iar elementul fundamental al caracterului suficient al motivării actului administrativ este cel al legalităţii. Or, este suficientă motivarea care arată aplicarea legilor în vigoare în momentul adoptării actului şi care este capabilă să explice soluţia aleasă de autotitatea publică.

Reeșind din textul procesului-verbal privind controlul sarcinii pe osie nr.300073 din 23.08.2023, precum și a deciziei adoptată în procedura prealabilă exprimată prin scrisoarea nr.02/1-1-5385 din 11.09.2023, și anume lipsa motivării suficiente, acesta nu oferă garanţii de protecţie împotriva arbitrariului, or acestea nu sunt motivate într-o manieră care să excludă orice îndoială sau arbitrariu.

În condițiile descrise supra, instanța conchide asupra netemeiniciei procesului-verbal privind controlul sarcinii pe osie nr.300073 din 23.08.2023, precum și deciziei adoptate în procedura prealabilă exprimată prin scrisoarea nr.02/1-1-5385 din 11.09.2023, considerent din care va admite acțiunea reclamantului și va dispune anularea acestora.

Cu privire la pretenția reclamantului privind încasarea cheltuielilor de judecată, instanța remarcă următoarele.

În conformitate cu art. 94 alin. (1) Cod de procedură civilă, instanţa judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să plătească, la cerere, părţii care a avut câştig de cauză cheltuielile de judecată. Dacă acţiunea reclamantului a fost admisă parţial, acestuia i se compensează cheltuielile de judecată proporţional părţii admise din pretenţii, iar pârâtului - proporţional părţii respinse din pretenţiile reclamantului.

Conform art. 96 alin. (1) şi alin. (2) Cod de procedură civilă, instanţa judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să compenseze părţii care a avut cîştig de cauză cheltuielile ei de asistenta juridică, în măsura în care acestea au fost reale, necesare şi rezonabile. Cheltuielile menţionate la alin. (1) se compensează părţii care a avut cîştig de cauză dacă aceasta a fost reprezentată în judecată de un avocat.

Astfel, pornind de la practica CEDO, cheltuielile de asistenţă juridică trebuie să fie necesare, realmente angajate şi rezonabile ca mărime. Pentru dovada cheltuielilor suportate, prin prisma practicii

CEDO, se evidenţiază necesitatea prezentării de către partea care pretinde compensarea cheltuielilor, a următoarelor documente: dovada achitării onorariilor avocaţilor (copii de pe dispoziţiile de plată prin virament sau bonurile de plată); copia de pe facturile de strictă evidenţă, emisă pentru clienţi-persoane juridice şi în alte cazuri stabilite de legislaţie; listă detaliată a actelor acţiunilor efectuate de avocat şi a timpului aferent acestora (cu tariful şi orarul).

Din aceste considerente, ținând cont de esența litigiului, prestația efectivă și volumul pretinselor activități exercitate de avocatul Marian Nicolae, instanţa de judecată consideră că suma de 2 000 lei cu titlu de cheltuieli de asistență juridică constituie o sumă reală, necesară și rezonabilă, care corespunde volumului serviciilor prestate realmente confirmate de către avocat în cadrul judecării cauzei, ce constituie o satisfacere echitabilă şi nu este excesivă pentru pîrît - ţinut să o plătească şi nici venit nejustificat pentru reclamant.

În conformitate cu prevederile art. 224 alin.(1) lit. a) Cod Administrativ, instanţa de judecată,

h o t ă r ă ş t e :

Acţiunea de contencios administrativ, înaintată de către SRL „Fabrica de materiale de construcție” împotriva Agenției Naționale Transport Auto, cu privire anularea actului administrativ, încasarea cheltuielilor de judecată, ***se admite***.

Se anulează procesul-verbal privind controlul sarcinii pe osie nr.300073 din 23.08.2023, precum și decizia adoptată în procedura prealabilă exprimată prin scrisoarea nr.02/1-1-5385 din 11.09.2023.

Se încasează din contul Agenției Naționale Transport Auto în beneficiul SRL „Fabrica de materiale de construcție” suma de 2 000 (două mii) lei, cu titlu de cheltuieli de asistență juridică.

Hotărîrea poate fi atacată cu apel la Curtea de Apel Centru în termen de 30 zile de la data pronunțării dispozitivului hotărîrii, prin intermediul Judecătoriei Chişinău (sediul Rîşcani).

Preşedintele şedinţei,
judecătorul Igor Barbacaru